

Az Alkotmánybíróság döntésének tájékoztató jelleggel közzétett, nem hivatalos szövege.
A hivatalos közzétételre az Alkotmánybíróság Határozatai című hivatalos lapban kerül sor.

IV/1494/2025.

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

végzést:

Az Alkotmánybíróság a Kúria Kfv.VI.37.080/2025/2. számú végzése alaptörvényellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló indítványt visszautasítja.

Indokolás

- [1] Az indítványozó az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés d) pontja, illetve az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. §-a alapján jogi képviselője (dr. Princz Andrea ügyvéd) útján nyújtott be alkotmányjogi panaszt. Indítványában a Kúria Kfv.VI.37.080/2025/2. számú végzésének alaptörvényellenessége megállapítását és megsemmisítését kérte, a Fővárosi Törvényszék 102.K.701.334/2024/17. számú ítéletére kiterjedő hatállyal, mert azok álláspontja szerint sértik az Alaptörvény X. cikk (1) bekezdését, XI. cikk (1) és (2) bekezdését, XXIV. cikk (1) bekezdését, valamint XXVIII. cikk (7) bekezdését.
- [2] 1.1. Az alkotmányjogi panasz alapját képező ügy tényállása szerint az indítványozó gyermeke (továbbiakban: Vizsgázó) 2024. január 20. napján a hatosztályos gimnáziumba jelentkezők központi írásbeli matematika felvételi vizsgáján vett részt. A Vizsgázó nevében az indítványozó a feladatlap 5. feladat a) pontjának javítására a javítást végző Gimnáziumnál észrevételt tett, kérve a Vizsgázó válaszának elfogadását. Álláspontja szerint a kérdéses feladatban feltett kérdésre a Vizsgázó által megjelölt „Biztos” válaszlehetőség ugyanúgy helyes, mint a javítási-értékelési útmutató szerinti megoldás, mivel a kérdésfeltevés többféle képpen értelmezhető. A Gimnázium határozatával megállapította, hogy a javítási-értékelési útmutató alapján többletpont nem adható.
- [3] A határozattal szemben az indítványozó fellebbezéssel élt. A fellebbezés nyomán eljáró Oktatási Hivatal a Gimnázium határozatát helybenhagyta. Az Oktatási Hivatal a tényállás tisztázása körében a kifogásolt feladatrészt független szakértővel felülvizsgáltatta, aki megállapította, hogy a feladatrésze nem adható több pont. Az

Oktatási Hivatal határozatának indokolásában rögzítette, hogy a javítási-értékelési útmutató felülvizsgálatára a jogorvoslati eljárásban nincsen lehetőség.

- [4] 1.2. Az indítványozó az Oktatási Hivatal határozatával szemben keresetet nyújtott be a Fővárosi Törvényszékhez (továbbiakban: Törvényszék), amelyben a határozat megváltoztatását kérte. A Törvényszék a keresetet elutasította. A Törvényszék ítéletének indokolása szerint a feladatlapokat és a javítási-értékelési útmutatót nem az Oktatási Hivatal, vagy más közigazgatási szerv, hanem független szakértői bizottság állítja össze, amely a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 4. § (7) bekezdés 1. a)–d) pontja szerinti közigazgatási szerv fogalmának nem felel meg. Továbbá a javítási-értékelési útmutató nem minősül közigazgatási cselekménynek, ugyanis joghatást önmagában nem vált ki, így annak jogszerűsége közigazgatási perben nem vizsgálható. A Törvényszék továbbá kifejtette, hogy az Gimnázium és az Oktatási Hivatal határozatai összhangban állnak a javítási-értékelési útmutatóban foglaltakkal, így a vonatkozó jogszabályok szerint nincsen lehetőség azok vitatására.
- [5] 1.3. Az indítványozó a Törvényszék ítéletével szemben felülvizsgálati kérelmet nyújtott be a Kúriához a Kp. 118. § (1) bekezdésének *ab*) alpontjára történő hivatkozással. Felülvizsgálati kérelmében kifejtette, hogy álláspontja szerint a felmerülő jogkérdés különleges súlya abban áll, hogy az általános iskolai tanulók széles körét érintő felvételi eljárásban a feladatsor javítása során észlelt tartalmi hibának is orvosolhatónak kell lennie, ugyanis a javítási-értékelési útmutatóban foglaltaknak való megfelelés formai vizsgálata nem zárja ki azt a lehetőséget, hogy jogszerűtlen tartalmi elemeken nyugvó közigazgatási határozat szülessen. A Kúria a felülvizsgálati kérelem befogadását nem tartotta indokoltnak, a végzés indokolásában kifejtettek szerint nem tárt fel olyan körülményt, ami az egyedi ügy kapcsán a társadalom széles körét érintené, vagy amelynek alapján a jogkérdés az egyedi ügyön túlmutatna. A Kúria végzésének indokolásában kifejtettek szerint, a javítási-értékelési útmutató tartalmi hibája az eljárás során nem nyert bizonyítást, a Vizsgázó válaszában helyessége csupán az indítványozó álláspontja. Az írásbeli vizsga javítására vonatkozó eljárásrend jogszabály által meghatározott, annak megváltoztatása jogalkotói és nem jogalkalmazói kompetencia.
- [6] 2. Az indítványozó ezt követően fordult az Alkotmánybírósághoz. Az Alkotmánybíróság főtítkárának hiánypótlási felhívását követően kiegészített alkotmányjogi panaszában az Abtv. 27. §-a alapján a Kúria Kfv.VI.37.080/2025/2. számú végzésének alaptörvény-ellenessége megállapítását és annak Abtv. 43. § (1) bekezdése alapján történő megsemmisítését kérte, a Fővárosi Törvényszék 102.K.701.334/2024/17. számú ítéletére kiterjedő hatállyal, mert azok álláspontja szerint sértik az Alaptörvény X. cikk (1) bekezdését, XI. cikk (1) és (2) bekezdését, XXIV. cikk (1) bekezdését, valamint XXVIII. cikk (7) bekezdését.

- [7] Alkotmányjogi panaszában kifejtett álláspontja szerint a bíróságok azzal, hogy kizárólag azt vizsgálták, hogy a Vizsgázó dolgozata megfelel-e a hivatalos javítási-értékelési útmutatóban foglaltaknak, nem vették figyelembe azt a tételt, hogy a közigazgatási szervek döntése nem alapulhat jogszerűtlen tartalmi elemeken. Álláspontja szerint a bíróság indokolatlanul helyezkedett arra az elutasító jogi álláspontra, miszerint önmagában a javítási-értékelési útmutató jogszerűségét nem vizsgálhatta, ugyanis a közigazgatási döntéseket teljes egészükben vizsgálnia kell a hatékony jogvédelem követelményének érvényesülése érdekében. A bíróság értelmezése, amellyel a közigazgatási szerv döntésén kívülállónak tekintette az annak alapjául szolgáló közigazgatási cselekménynek nem minősülő javítási-értékelési útmutató tartalmát elzárta az utat a közigazgatási szerv döntésének érdemi vizsgálata előtt. Az indítványozó álláspontja szerint a bíróság döntéséből az következik, hogy a javítási-értékelési útmutató bármilyen téves, észszerűtlen, hamis megállapítása a közigazgatási szerv döntésének nem támadható alapjául szolgálhat, pusztán abból a formális szempontból kiindulva, hogy a javítási-értékelési útmutató önmagában nem közigazgatási aktus, ezért az a közigazgatási jogvita számára hozzáférhetetlen. Az indítványban kifejtettek szerint ez az álláspont hatékony jogvédelem bírói eszköztárát kiüresíti, ezért sérti az Alaptörvény XXIV cikk (1) bekezdése szerinti tisztességes hatósági eljáráshoz és az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdés szerinti hatékony a jogorvoslathoz való jogot.
- [8] Az indítványozó azt is kifejtette, hogy a bíróság azzal, hogy a hatékony jogvédelmet a pusztán a formális jogszerűség felmutatásában látta biztosítotttnak, a közigazgatási döntés tartalmi felülvizsgálatának mellőzésével elzárta a Vizsgázót attól, hogy a képességeinek megfelelő középfokú oktatási intézménybe eredményes felvételi vizsgát tegyen, így a végső eredmény megállapításánál a vizsgázó hátrányt szenvedett. A bíróság döntése a fentieknek szerint sérti az Alaptörvény X. cikk (1) bekezdésében garantált, a lehető legmagasabb tudás megszerzéséhez szükséges tanulás szabadságát, és az Alaptörvény XI. cikk (1)–(2) bekezdésében foglalt művelődéshez és oktatáshoz fűződő jogát, mivel a Vizsgázó képességeinek megfelelő középfokú oktatási intézménybe történő bejutás kulcsfontosságú mozzanat a legmagasabb szintű tudás érdekében történő tanulás folyamatában.
- [9] 3. Az Alkotmánybíróság az Abtv. 50. § (1) bekezdése, valamint az Ügyrend 5. § (1) bekezdése alapján jelen ügyben tanácsban járt el. Az Abtv. 56. § (1) bekezdése értelmében az Alkotmánybíróság elsőként az alkotmányjogi panasz befogadhatóságáról dönt, ennek során a tanács megvizsgálja az alkotmányjogi panasz befogadhatóságának törvényben előírt feltételeit, különösen a 26-27. § szerinti érintettséget, a jogorvoslat kimerítését, valamint a 29-31. § szerinti feltételeket.
- [10] Az Abtv. 27. § (1) bekezdése alapján az „alaptörvény-ellenes bírói döntéssel szemben az egyedi ügyben érintett személy vagy szervezet alkotmányjogi panasszal fordulhat

az Alkotmánybírósághoz, ha az ügy érdemében hozott döntés vagy a bírósági eljárást befejező egyéb döntés *a)* az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogát sérti, és *b)* az indítványozó a jogorvoslati lehetőségeit már kimerítette, vagy jogorvoslati lehetőség nincs számára biztosítva”.

- [11] Az indítványozó saját ügyében járt el, megjelölte az indítványozói jogosultságát, valamint az Alkotmánybíróság hatáskörét megalapozó törvényi rendelkezést [Abtv. 51. § (1) bekezdés], az Abtv. 27. §-ában foglalt hatáskörben kérve az Alkotmánybíróság eljárását. Az Abtv. 30. § (1) bekezdéséből következően az Abtv. 27. §-a szerinti alkotmányjogi panaszt a sérelmezett döntés kézbesítésétől számított hatvan napon belül lehet benyújtani. Az indítványozó jogi képviselője a jogerős döntést 2025. március 12-én vette kézhez a letöltési igazolás tanúsága szerint, amely döntés elleni alkotmányjogi panaszt 2025. május 12-én – határidőben – nyújtotta be elektronikusan a bírósághoz.
- [12] Az Abtv. 52. § (1) bekezdése rögzíti, hogy az indítványnak határozott kérelmet kell tartalmaznia, melynek részleteit az (1a) és (1b) bekezdések szabályozzák.
- [13] Az indítványozó megjelölte az Alkotmánybíróság által vizsgálendő bírói döntést [Abtv. 52. § (1b) bekezdés c) pont] és az Alaptörvény sérelmet szenvedett rendelkezéseit [Abtv. 52. § (1b) bekezdés d) pont]. További feltétel, hogy az indítvány részletes indokolást tartalmazzon, kifejtve az Alaptörvényben foglalt jog sérelmének mibenlétét [Abtv. 52. § (1b) bekezdés b) pont]. Az indítványozó az Alaptörvény X., XI. és XXIV. cikkeiben, illetve XXVIII. cikk (7) bekezdésében rögzített jogok sérelmét jelölte meg, azokhoz részletes indokolást fűzött, ezek vonatkozásában az indítvány eleget tesz az Abtv. 52. § (1b) bekezdés követelményeinek.
- [14] Megállapítható az is, hogy a támadott döntéssel szemben nem állt további jogorvoslat az indítványozó rendelkezésére.
- [15] 5. Az Abtv. 29. §-ában meghatározottak szerint az alkotmányjogi panasz befogadhatóságának további feltétele, hogy az alkotmányjogi panasz a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség kételyét, vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést vessen fel. E két feltétel alternatív jellegű, így az egyik fennállása önmagában megalapozza az Alkotmánybíróság érdemi eljárását {erről elsőként lásd: 3/2013. (II. 14.) AB határozat, Indokolás [30]}.
- [16] Az indítványozó a tanulás szabadságának és a művelődéshez való jognak a sérelmét abban látta, hogy a Vizsgáló felvételiijének javításakor csak a javítási útmutatóban szereplő választ fogadták el, az indítványozó által helyesnek vélt választ nem. Az indítványozó a tisztességes hatósági eljárás sérelmét pedig abban látta, hogy a bíróságok a kérdésben nem folytattak tartalmi felülvizsgálatot. Ezekkel összefüggésben az Alkotmánybíróság rámutat: közigazgatási kérdésekben a bíróság alkotmányos feladata – hatáskörükön belül – a hatósági döntés törvényességének a feladata, az Alkotmánybíróságnak az alkotmányjogi panasz alapján pedig annak vizsgálata, hogy a bírói döntés sértette-e az indítványozó Alaptörvényben biztosított

jogát. A javítókulcs helyessége ezzel szemben olyan szakkérdés, amelyre az Alkotmánybíróság hatásköre nem terjed ki. Nem állapítható meg az Alaptörvény tanuláshoz, művelődéshez való jogot, illetve tisztességes hatósági eljárást rögzítő szabályainak a sérelme amiatt, hogy a bíróság nem vizsgálta közigazgatási jogvita keretében a szakértői bizottság által összeállított javítókulcs helyességét.

- [17] Az Alkotmánybíróság megjegyzi: a tanuláshoz való jognak épp az a garanciája, hogy a szakértői bizottság által készített javítókulcshoz a felvételi vizsgákat javító iskolák kötve vannak. Kizárja ugyanis az önkényességet és egységessé teszik a vizsgázók értékelését.
- [18] Hasonlóképp nem támasztotta alá kellően az indítványozó azt, hogy az Alaptörvény rögzített jogorvoslathoz való joga mennyiben sérült. Az indítványozó számára biztosított volt a jogorvoslat lehetősége (amit igénybe is vett), ebben kérhette az esetleges ténybeli vagy jogi tévedések korrekcióját.
- [19] 6. A fentiekre tekintettel az indítvány nem vet fel sem bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség kételyét, sem alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést. Az alkotmányjogi panasz így nem felelt meg az Abtv. 29. §-a, valamint az 52. § (1b) bekezdés *b)* pontja szerinti feltételnek, ezért az Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panaszt az Ügyrend 30. § (2) bekezdés *a)* és *h)* pontjai alapján – figyelemmel az Abtv. 56. § (2) és (3) bekezdésére is – visszautasította.

Budapest, 2026. január 13.

Dr. Handó Tünde s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró

Dr. Czine Ágnes s. k.,
alkotmánybíró

Haszonicsné dr. Ádám Mária s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Márki Zoltán s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Schanda Balázs s. k.,
előadó alkotmánybíró